

FUDŽI I NP JAPANA

18. 6. - 9. 7. 2027.

KALENDAR VELIKOG PUTA

18/6 - Let iz Beograda za Fukuoku

19/6 – Sletanje u Fukuoku

20/6 – Obilazak Fukuoke

21/6 – Planinarenje stazom Fugendake, nadomak Nagasakija

22/6 – Polazak iz Fukuoke za Hirošimu

23/6 – Obilasci Hirošime i ostrva Icukušima

24/6 – Polazak iz Hirošime za Kjoto sa usputnim obilaskom dvorca Himeđi

25/6 – Obilazak istorijskog centra Kjota

26/7 – Obilazak istorijskog centra Osake

27/6 - Polazak iz Kjotoa/Osake za Fudži, sa usputnim obilaskom svetilišta Načitaiša

28/6 – Prvi deo uspon na Fudži

29/6 – Završni deo uspona na Fudži, spuštanje i nastavak puta za Tokio

30/6-3/7 – Dani rezervisani za obilazak Tokija

4/7 – Polazak iz Tokija za Morioku

5/7 – Obilazak Morioke i Hačinoe i nastavak puta za Hakodate

6/7 – Obilazak Hakodatea

7/7 – Polazak iz Hakodatea za Sapiro

8/7 – Obilazak Sapiroa

9/7 – Let iz Sapiroa za Beograd

MAPA PUTA

PETAK, 18/6/2027

Okupljanje na Aerodromu Nikola Tesla, dva sata pre zakazanog poletanja.

SUBOTA, 19/6/2027

Sletanje u Fukuoku u kasnim večernjim satima, nakon promene vremenske zone (+7h prema letnjem računanju vremena). Smeštaj u centru grada. Noćenje.

NEDELJA, 20/6/2027

Slobodno vreme za odmor od puta i razgledanje Fukuoke.

Fukuoka se nalazi na severnoj obali ostrva Kjušu u Japanu. Prema popisu stanovništva u gradu živi oko 1.5 miliona stanovnika. Od svih japanskih velikih gradova je najbliži Azijskom kopnu (Južnoj Koreji).

PONEDELJAK, 21/6/2027

Celodnevni izlet u Nagasaki sa planinarenjem u NP Unzen-Amakusa, stazom Fugendake (visinska razlika 535m, dužina staze 6.3km). Deo grupe koji ne bude želeo da planinari, čeka ostatak grupe u Nagasakiju ili Fukuoki.

Nagasaki se nalazi na jugoistočnoj obali ostrva Kjušu. Ima oko 400.000 stanovnika. Na grad je 9. avgusta 1945. bačena atomska bomba, koja je istog trenutka ubila 39.000 ljudi, a za 75.000 se veruje da su preminuli naknadno od posledica radijacije. Bio je centar preko koga je Japan u srednjem veku ostvarivao kontakt sa drugim državama tog doba. Zato je bio grad sa najvećim brojem rimokatolika u Japanu, sve do zabrane hrišćanstva.

Fukuoka

Staza Fugendake, kod Nagasakija

UTORAK, 22/6/2027

Nakon odjave iz hotela, polazak iz Fukuoke za Hirošimu. Dužina putovanja između dva grada, brzim vozom iznosi 1h 10min.

Popodne obilazak centra grada sa Spomen parkom mira.

Hirošima je grad sa oko 1.2 miliona stanovnika, osnovana 1589. godine, koji je u svetu dobro poznat po Drugom svetskom ratu, jer je na ovaj grad 6. avgusta 1945. godine, bačena prva atomska bomba „Mali dečak“. Atomska eksplozija je porušila oko 80% tadašnjeg grada, a procenjuje se da su eksplozija i naknadno zračenje ubili preko 220.000 ljudi. Nakon rata je Hirošima obnovljena kao „mirovni grad-spomenik“, a zgrada najbliža eksploziji obeležena je kao „Kupola atomske bombe“, deo Spomen-parka Hirošime za mir. Na dan 7. avgusta svake godine gradonačelnik drži govor pod naslovom „Deklaracija za mir“ u spomen na atomsku katastrofu.

Hirošima

Kapija Tori na ostrvu Icukušima

SREDA, 23/6/2027

Izlet na ostrvo Icukušima sa obilaskom istoimenog svetilišta (UNESKO svetska baština). Nakon obilaska hrama sa priobaljem, postoji mogućnost uspona na planinu Misen koja je se nalazi iznad hrama i sa koje se proteže pogled na Hirošimu (staza Daišo-in, 500m visinske razlike, dužina 5km).

Icukušima je ostrvo u zalivu Hirošima. U narodu je poznato kao Mijađima, što na japanskom znači „Ostrvo svetilišta“. Ostrvo je jedan od Hajaši Gahovih „Tri pogleda na Japan“ iz 1643. godine. Icukušima je deo grada Hacukaiči u prefekturi Hirošima. Ostrvo je bilo deo nekadašnjeg grada Mijađime pre spajanja sa Hacukaičijem 2005. godine.

Icukušima je poznata po svetilištu Icukušima, koje je na listi svetske baštine UNESKO. Svetilište se dugo smatralo svetim mestom, moguće je da su meštani na tom mestu izgradili jednostavno svetilište pre nego što je kompleks izgrađen 593. godine. Godine 1168., Taira no Kijomori, ratnik-dvorjan, uveliko je doprineo da svetilište dobije sadašnji oblik. U 16. veku, Tojotomi Hidejoši, poznati japanski vojskovođa, sagradio je veliku zgradu, Sendo-kaku, na brdu iznad svetilišta.

Icukušima ima brojne hramove, uključujući svetilište Tojokuni sa petospratnom pagodom i hram Daigandi - jedan od tri najpoznatija hrama Benzaitena u Japanu. Ostrvo je takođe poznato po cvetovima trešanja na gornjoj strani brda i jesenjem lišću javorovog lišća.

Ostrvo Icukušima, uključujući vode oko njega (deo Seto unutrašnjeg mora), nalazi se u Nacionalnom parku Setonaikai. Na ovo more utiču jake plime. Pri oseci, dno mora je izloženo iza kapije ostrva. Pri plimi, more pokriva svo prethodno izloženo blato morskog dna i ispunjava područja ispod šetališta svetilišta.

Dvorac Himeđi

Arašijama, bambusova šuma - Kjoto

ČETVRTAK, 24/6/2027

Polazak iz Hirošime za Kjoto sa usputnim obilaskom dvorca Himeđi.

Dvorac Himeđi je kompleks japanskih zamkova smešten u gradu Himeđiju. Ovaj dvorac se smatra najfinijim sačuvanim primerom japanske arhitekture dvorca, koji se sastoji od mreže 83 sobe sa naprednim odbrambenim sistemima iz feudalnog perioda. Neformalno je poznat kao „Zamak bele čaplje“ kako je prozvan zbog svoje bele fasade.

Zamak Himeđi datira iz 1333. godine, kada je Akamacu Norimura sagradio utvrđenje na vrhu brda Himeđama. Tvrđava je srušena i obnovljena kao zamak Himeđama 1346. godine, a zatim je preuređena u dvorac Himeđi, dva veka kasnije. Dvorac Himeđi je 1581. godine značajno prepravio Tojotomi Hidejoši, dodavši trospratnu zgradu zamka. Godine 1600, Tokugava Iejasu dodelio je zamak Ikedi Terumasi za pomoć u bici kod Sekigahare, a Ikeda je u potpunosti obnovio zamak od 1601. do 1609.

godine, proširivši ga u veliki dvorski kompleks. Nekoliko zgrada je kasnije dodao kompleksu zamka Honda Tadamasa od 1617. do 1618. Skoro 700 godina dvorac Himeđi je ostao netaknut, čak i tokom bombardovanja u Drugom svetskom ratu i prirodnih katastrofa, uključujući Veliki Hinšinski zemljotres 1995.

Registrovan je od strane UNESCO kao jedan od prvih lokaliteta Svetske baštine, a u decembru 1993. je pet građevina u okviru zamka označeno kao nacionalno dobro Japana. Zajedno sa zamcima Matsumoto i Kumamoto predstavlja jedan od „Tri slavnih zamaka“ u Japanu, te je najposećeniji među njima. Područje unutar srednjeg jarka kompleksa zamka je proglašeno posebnom istorijskom lokacijom, a pet građevina zamka takođe je proglašeno nacionalnim dobrom Japana.

Taiša hram, Kjoto

Budistički hram Kijomizu dera, nalazi se na široj listi novih svetskih čuda i zaštiti UNESCO

PETAK, 25/6/2027

Dan rezervisan za obilazak istorijskog centra Kjota.

Kjoto je gradsa oko 1.5 miliona stanovnika, što ga čini devetim najnaseljenijim gradom u Japanu. Sedište je šireg metropolitenskog područja na kojem živi oko 3.8 miliona ljudi. Takođe je deo još većeg metropolitanskog područja Keihanšin, zajedno sa Osakom i Kobeom.

Kjoto je jedna od najstarijih opština u Japanu, koju je 794. godine car Kanmu izabrao za novo sedište japanskog carskog dvora. Prvobitni grad, nazvan Hejan-kjo, uređen je u skladu sa tradicionalnim kineskim feng šuijem po uzoru na drevne kineske prestonice Čang'an i Luojang. Japanski carevi vladali su iz Kjota u narednih jedanaest vekova, do 1869. godine. Bio je poprište nekoliko ključnih događaja iz perioda Muromači, perioda Sengoku i Bošin rata, kao što su Oninski rat, incident Hono-dži, incident Kinmon i bitka kod Toba-Fušimi. Glavni grad je premešten iz Kjota u Tokio nakon Meidi epohe. Moderna opština Kjoto osnovana je 1889. godine. Grad je pošteđen velikih razaranja tokom Drugog svetskog rata i, kao rezultat toga, njegovo predratno kulturno nasleđe je uglavnom sačuvano.

Kjoto se smatra kulturnom prestonicom Japana i glavna je turistička destinacija. Agencija za kulturna pitanja nacionalne vlade ima sedište u gradu. Dom je brojnih budističkih hramova, šintoističkih svetinja, palata i vrtova, od kojih su neki kolektivno proglašeni za svetsku baštinu od strane UNESCO. Istaknute znamenitosti uključuju carsku palatu u Kjotu, Kijomizu-deru, Kinkaku-dži, Ginkaku-dži i Kjoto toranj. Međunarodno poznata kompanija za video igre Nintendo ima sedište u Kjotu. Kjoto je takođe centar visokog obrazovanja u zemlji, a među njegovim institucijama je i Univerzitet u Kjotu, drugi najstariji univerzitet u Japanu.

Centar Osake sa dvorcem u prvom planu

Hram Kumano Nači Taiša

SUBOTA, 26/6/2027

Dan rezervisan za obilazak istorijskog centra Osake.

Osaka je grad u regionu Kansai, treći grad po broju stanovnika u Japanu, nakon Tokija i Jokohame. Sa populacijom od oko 2.8 miliona stanovnika i gustinom naseljenosti od oko 12.500 ljudi po kvadratnom kilometru, on je deo metropolitanskog područja Keihanšin, drugog najvećeg metropolitanskog područja u Japanu i desetog najvećeg urbanog područja na svetu sa više od 19 miliona stanovnika.

Osaka se tradicionalno smatrala ekonomskim centrom Japana. Do perioda Kofun (300–538) razvila se u važnu regionalnu luku, a u sedmom i osmom veku kratko je služila kao carska prestonica. Osaka je nastavila da cveta tokom perioda Edo (1603–1867) i postala je poznata kao centar japanske kulture. Nakon Meidi epohe, grad se značajno proširio i prošao kroz brzu industrijalizaciju. Ovo je ubrzalo rast stanovništva tokom narednih decenija, a Osaka je bila industrijsko središte u epohama Meidi i Taišo. Doprinela je obnovi, urbanističkom planiranju i standardima zoniranja u posleratnom periodu i brzo se razvijala kao jedan od glavnih finansijskih centara u metropolitanskom području Keihanšin.

Osaka je glavni finansijski centar Japana i prepoznata je kao jedan od njegovih najmultikulturnijih i najkosmopolitskijih gradova. U njoj se nalaze berza i sedište multinacionalnih elektronskih korporacija kao što su Panasonic i Šarp. Osaka je međunarodni centar za istraživanje i razvoj. Značajne znamenitosti uključuju zamak u Osaki, akvarijum, Dotonbori, Cutenkaku u Šinsekaiju, park Tenodži, Abeno Harukas, veliko svetilište Sumijoši Taiša i Šitenodži, jedan od najstarijih budističkih hramova u Japanu.

NEDELJA, 27/6/2027

Polazak iz Kjotoa/Osake za Fudži, sa usputnim obilaskom svetilišta Kumano Nači Taiša. Noćenje gradu Fudžijošida, jednom od gradova u podnožju planine Fudži.

Kumano Nači Taiša je šintoističko svetilište i deo je svetih mesta i hodočasničkih ruta koje je proglasio UNESCO za svetsku baštinu u planinskom vencu Kii u Japanu. Ruta Kumano Kodo povezuje ga sa drugim lokalitetima pod istom klasifikacijom. Kumano Nači Taiša je primer budističkog i šintoističkog sinkretizma (Šinbucu šugo) smešten u planinama Kii. Okružen je kedrovom šumom. Pored je vodopad Nači, visok 133 metra. Takođe, na ovom mestu postoji sveto drvo, sveto drvo kamfora, koje

se nalazi između svetišta Nači i hrama Seigantodži. Staro je 850 godina i prema legendi ga je zasadio Taira-no-Šigemori (1138–1179). Slamnato uže (šimenava) i papirne zastavice pokazuju da je ovo drvo osveštano kao kami. Drvo je živo i obuhvaćeno mahovinom, papratima i drugim malim biljkama koje rastu na njegovim drevnim granama. Moguće je ući u podnožje drveta, gde se nalazi mali oltar za prinošenje žrtava, i izaći iznad nivoa zemlje.

PONEDELJAK, 28/6/2027

Planinari koji se odluče da krenu na uspon na Fudži, polaze na prvi deo uspona. Šatl busom dolaze do „Pete stanice“ na 2305m, odakle započinju uspon stazom „Jošida“ (ukupna visinska razlika od početka staze do vrha planine iznosi 1471m). Ovaj deo grupe noći u jednom od planinarskih domova između 3100-3400m. Deo grupe koji se bude opredelio da ostane u podnožju, još jednom noći u Fudžijošidi.

UTORAK, 29/6/2027

Rano ujutru oko 3h, polazak na završni uspon na vrh Fudžija. Istog dana povratak u Fudžijošidu i spajanje sa ostatkom grupe. Zajednički obilazak Čureito pagode. Polazak za Tokio. Noćenje u centru grada ili istorijskoj četvrti Asakusa.

Pogled na Fudži i Čureito pagoda iz gradića Fudžijošide

Planinarski dom Taişikan na 3100m

*Pogled na Tokio sa poslednjeg sprata
zgrade Metropolitanske Vlade Tokija (ulaz
slobodan za sve posetioce)*

Detalj iz vrta Carske palate

Dani rezervisani za obilazak Tokija.

Tokio je glavni i najnaseljeniji grad Japana. Ima preko 14 miliona stanovnika. Šire područje Tokija je treće najnaseljenije metropolitansko područje na svetu, sa 33 miliona stanovnika.

Tokio je ekonomski centar Japana i sedište japanske Vlade i japanskog cara. Tokijska metropolitanska vlada upravlja sa 23 centralna posebna okruga Tokija, koja su ranije činila grad Tokio; raznim prigradskim gradovima i predgrađima u njegovom zapadnom delu; i dva udaljena

ostrvska lanca. Iako veći deo sveta priznaje Tokio kao grad, od 1943. godine njegova upravna struktura je sličnija onoj prefektуре, sa pratećim guvernerom i skupštinom koji imaju prednost nad manjim opštinskim vladama koje čine metropolu. Posebna područja u Tokiju uključuju Čijodu, mesto gde se nalaze zgrada Nacionalne skupštine i Tokijski carski dvorac; Šinđuku, administrativni centar grada; i Šibuju, centar trgovine i poslovanja.

Tokio, prvobitno poznat kao Edo, stekao je politički značaj 1603. godine kada je postao sedište šogunata Tokugava, a do sredine 18. veka, Edo se razvio od malog ribarskog sela u jedan od najvećih gradova na svetu, sa populacijom većom od milion stanovnika. Nakon Meidi epohe (1868), carska prestonica u Kjotu premeštena je u Edo, a grad je preimenovan u Tokio (doslovno „Istočna prestonica“). Tokio je teško oštećen u velikom zemljotresu u Kantu 1923. godine i u savezničkim bombardovanjima tokom Drugog svetskog rata. Počev od kraja 1940-ih, Tokio je prošao kroz brzu rekonstrukciju i širenje, što je podstaklo japansko ekonomsko čudo, u kojem je japanska ekonomija postala druga po veličini u svetu u to vreme, iza ekonomije SAD. Od 2025. godine, Tokio je sedište 26 od 500 najvećih svetskih kompanija.

*Pogled na najvišu građevinu
Tokija, Skytree*

*Jedan od najstarijih hramova u
Tokiju - Sensodži*

NEDELJA, 4/7/2027

Polazak iz Tokija za severni Japan. Noćenje u Morioki.

Morioka je grad na severu Japana sa oko 300.000 stanovnika, sedište okruga Ivate, koji je naziv dobio prema obližnjem vulkanu. U okolini grada se nalaze najveće reke Japana koje se ulivaju u Tihi Okean.

PONEDELJAK, 5/7/2027

Polazak iz Morioke za Hakodate sa usputnim obilaskom Hačinoe. Noćenje u Hakodateu.

Hačinoe je grad poznat po bizarnoj tvrdnji da se u njegovoj okolini nalazi pravi Isusov grob. Prema legendi koju prenose lokalni stanovnici, u Jerusalimu je razapet Isusov brat, dok je pravi Isus pešačio preko Sibira sve do Japana, oženio se u ovom gradu i živio do svoje 106. godine.

Tvrđava Gorjokaku, Hakodate

Centar Saporoa noću

UTORAK, 6/7/2027

Polazak iz Morioke za Hakodate sa usputnim obilaskom Hačinoe. Noćenje u Hakodateu.

Hakodate je grad sa oko 250.000 stanovnika i drugi po veličini na Hokaidu. Bio je prva japanska luka otvorena za međunarodnu trgovinu 1854. godine. Bio je najvažnija luka na severu Japana, i najveći grad na Hokaidu, sve do velikog požara koji se dogodio 1934. godine, kada Sapporo dobija primat.

SREDA, 7/7/2027

Ujutro polazak iz Hakodatea za Sapporo. Noćenje u Saporou.

Saporo se nalazi unutar aluvijalne doline reke Tojohira. Saporo je glavni grad okruga Hokaido. Grad ima oko 2 miliona stanovnika, što ga čini najvećim gradom na Hokaidu i najvećim severno od Tokija. Peti je najnaseljeniji grad u Japanu i kulturni je, ekonomski i politički centar Hokaida.

Prvobitno ravnica retko naseljena starosedelačkim narodom Ainu, područje je sadržalo nekoliko trgovačkih mesta domena Macumae tokom perioda Edo. Grad je počeo kao administrativni centar osnivanjem sedišta Komisije za razvoj Hokaida 1869. godine. Inspirisan drevnim gradovima Kjoto i Heidžo-kjo, usvojio je mrežni plan i razvio se oko parka Odori. Nakon Drugog svetskog rata, zamenio je Otaru kao komercijalni centar Hokaida, a njegova populacija je premašila milion stanovnika do 1970. godine.

Nakon što nije mogao da bude domaćin Zimskih olimpijskih igara 1940. godine zbog Drugog svetskog rata, Saporo je bio domaćin Zimskih olimpijskih igara 1972. godine, prvih Zimskih olimpijskih igara ikada održanih u Aziji, i drugih Olimpijskih igara održanih u Aziji nakon Letnjih olimpijskih igara 1964. u Tokiju. Saporo Dom je bio domaćin tri utakmice tokom Svetskog prvenstva u fudbalu 2002. i dve utakmice tokom Svetskog prvenstva u ragbiju 2019. Pored toga, Saporo je tri puta bio domaćin Azijskih zimskih igara, 1986, 1990. i 2017. godine, a takođe je bio domaćin i Zimske univerzijade 1991. godine.

Godišnji Festival snega u Saporou privlači više od 2 miliona turista. Ostale značajne lokacije uključuju Muzej piva u Saporou i TV toranj u Saporou koji se nalazi u parku Odori. U njemu se nalazi Univerzitet Hokaido, severno od stanice Saporo. Grad opslužuju aerodrom Okadama i novi aerodrom Čitose u obližnjem Čitoseu.

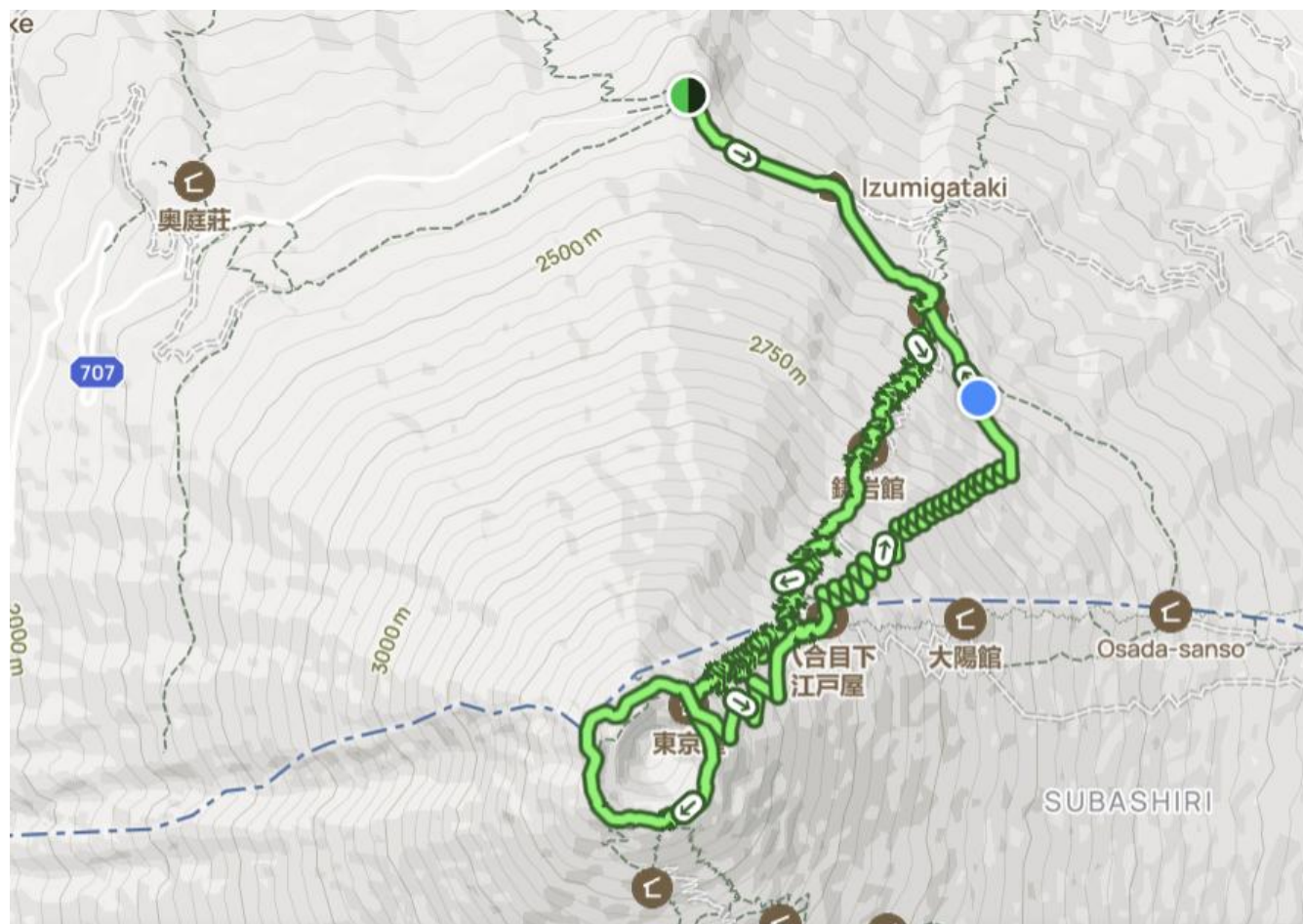
ČETVRTAK, 8/7/2027

Dan rezervisan za obilazak Saporoa i okoline.

PETAK, 9/7/2027

Prepodne slobodno vreme, popodne ukrcavanje na povratni let za Beograd.

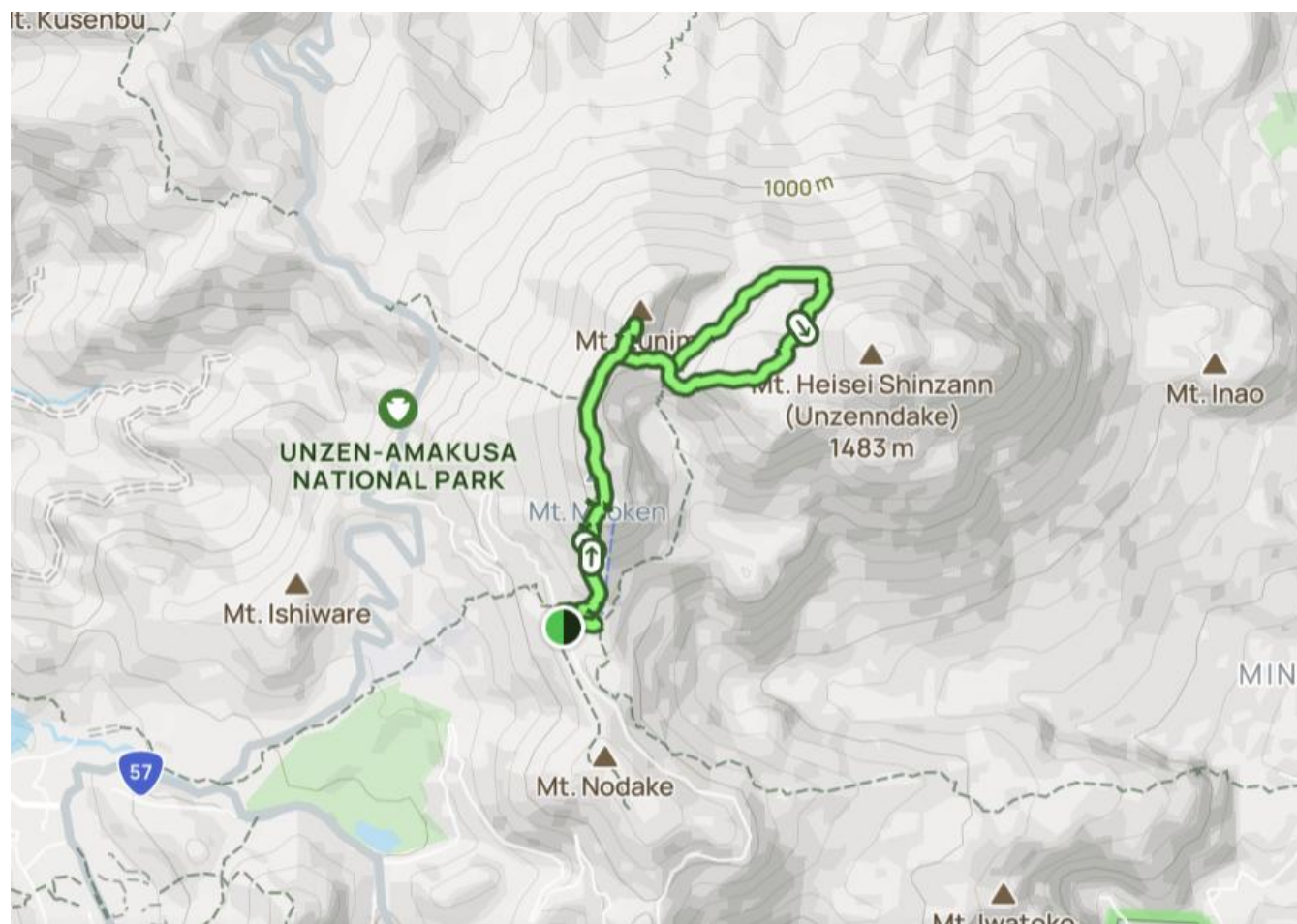
DETALJI USPONA NA FUDŽI

Staza uspona Jošida

Visinska razlika 1471 m, ukupna dužina pešačenja 17.4km (sa kružnom stazom oko kratera)

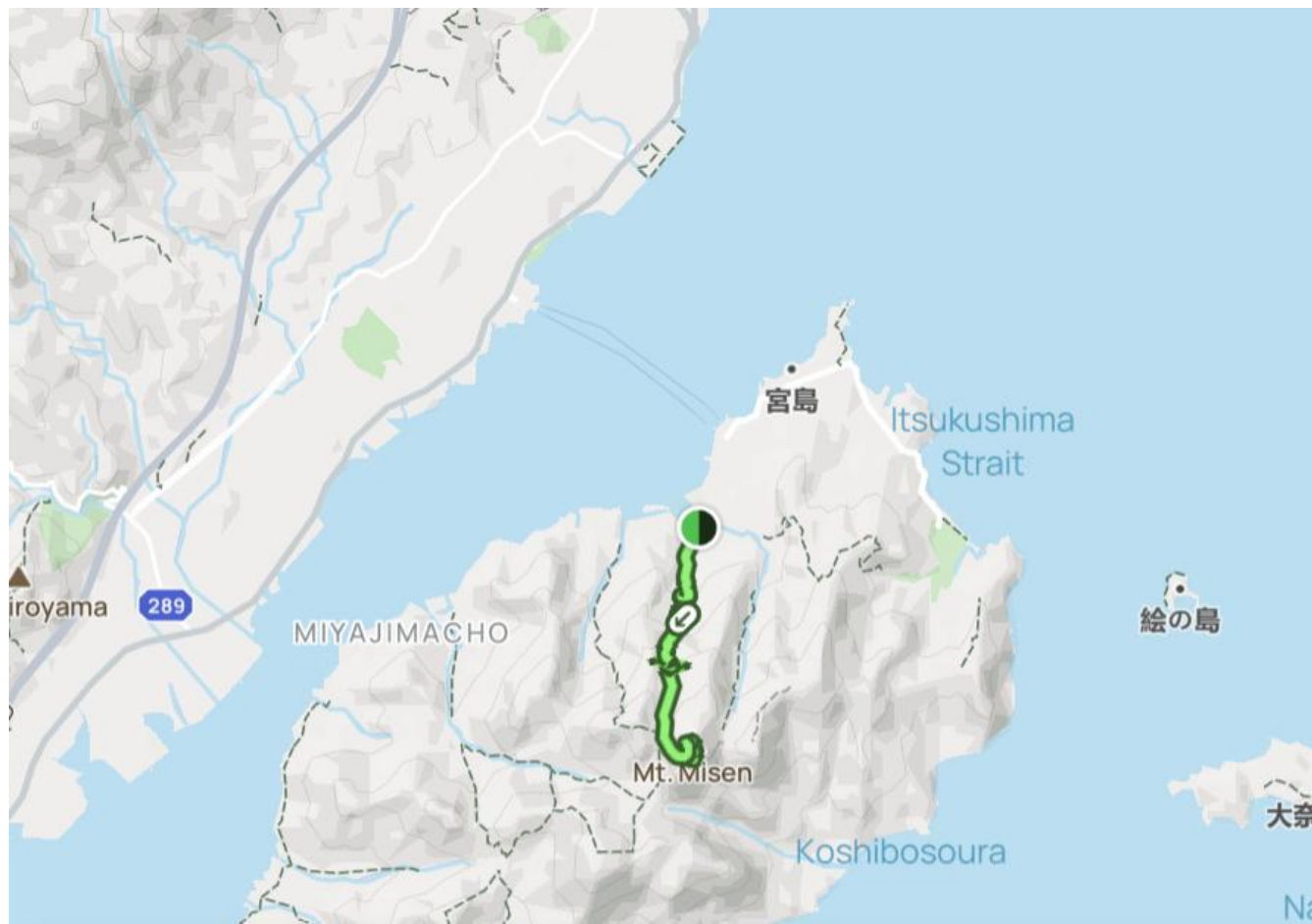
DETALJI PEŠAČENJA U OBLASTI NAGASAKIJA

Staza Fugendake

Visinska razlika 535 m, ukupna dužina pešačenja 6.3km

DETALJI PEŠAČENJA NA OSTRVU ICUKUŠIMA

Staza Daišon

Visinska razlika 508 m, ukupna dužina pešačenja 5.5km

Preliminarna kotizacija: 3000 € +/-10% (minimum 20 planinara)

Uz prijavu dostaviti kopiju pasoša i kopiju planinarske kartice

Broj mesta ograničen. Prednost imaju prvoprijavljeni sa uplatom avansa.

Prijava i uplata avansa od 1000 € do 15.9.2026.

Navedenom cenom je obuhvaćen avio prevoz, hotelski smeštaj, prevoz na relaciji od sletanja na aerodrom u Fukuoku do smeštaja, prevoz između svih lokacija navedenih u programu (uključujući i trajekt na relaciji Hirošima-Icukušima), kao i do poletanja na aerodromu u Saporu.

U cenu nisu uključene ulaznice za fakultativna razgledanja kulturno-istorijskih spomenika, ulaznice u nacionalne parkove grupno i putno osiguranje. Ulazak u sve šintoističke i budističke hramove se ne naplaćuje.

Napomena: Organizator zadržava pravo izmene u slučaju nepredviđenih okolnosti.

Vođa puta i uspona: Vladislav Matković, 063 329450, v.matkovic@itnms.ac.rs

Pomoćnik: Đorđe Radinović Kapralović

AUTORSKA PRAVA

U ovom planu, isključivo u informativne svrhe, preuzete su fotografije i informacije koje nisu predmet autorskog prava.